

SOEST TOEN EN NU

De rode bussen van Tensen waren bijna vijftig jaar lang een sociaal bindmiddel in Soest en omstreken. Chauffeurs onderhielden een persoonlijke band met hun passagiers.

▲ Piet Tensen voor enkele van zijn bussen. Hij zorgde voor de bloei van bedrijf. FOTO'S RENÉ VAN HAL

▲ De kenmerkende rode bussen van Tensen bij station Baarn, 1979.

Chauffeur was een vriend

Aernout Koliijn

Reizen met het openbaar vervoer is in 2020 de normaalste zaak van de wereld. Met behulp van tientallen buslijnen, feilloze aansluitingen en smartphone-apps kent de wereld van vervoerders geen geheimen voor de gemiddelde burger. Connexxion of Syntus, een NS-bus of een OV-fiets: de reiziger wil van A naar B. Hoe en met wie, dat maakt niet uit.

Dat zag er in de tijd van Tensen wel anders uit. De rode bussen waren immers van een lokaal bedrijf en reden enkel in de regio. Reizigers kenden de buschauffeur persoonlijk. De bus wachtte bij een lege bushalte op passagiers. In de jaren 30 was de chauffeur een bekende, een vriend bijna. Na een avondje dansen werden feestgangers thuis voor de deur afgezet, mits de bus niet propvol zat met jolende stadsgangers. Reizen was een persoonlijke ervaring en Tensen staat bij de oude generatie van Soest in het geheugen gegrift.

„Er is heel veel nostalgie”, weet kenner en amateurhistoricus René van Hal. Als lid van de Historische Vereniging Soest gaf hij onlangs een drukbezochte lezing over de geschiedenis van het openbaar vervoer. „Veel inwoners van Soest hebben wel iemand gekend bij Tensen, een conducteur of een chauffeur bijvoorbeeld. Het was niet zomaar een busvervoerder. Het bedrijf had een soort sociale controle. De bussen konden overal stoppen voor reizigers en maakte extra rondjes als het

moest. Zo waren die contacten met de medewerkers nou eenmaal, echt persoonlijk.”

Tensen werd in 1931 opgericht door Willem Cornelis Tensen. De man stond te boek als avonturier. Op jonge leeftijd verhuisde hij naar Oregon in de VS en zou daar bekend komen te staan als een wilde-paarden-temmer. Na terugkomst in Nederland kocht hij de onderneming Van Geerenstein op, waarna het vervoersbedrijf verder ging onder de naam W.C. Tensen. De bussen kregen meteen hun onmiskenbare felrode kleur, al heel snel een vertrouwd beeld voor

dorpsbewoners. In de navolgende jaren werd Baarn verbonden met Bunschoten-Spakenburg, en Soesterberg en Amersfoort met Soestdijk.

In de Tweede Wereldoorlog legden de Duitsers beslag op enkele bussen. Tensen onderging net als andere busmaatschappijen een moeilijke tijd. Na de oorlog ging het Tensen beter af. Gloriejaren beleefde het bedrijf in de jaren 60. Zoon Piet Tensen was verantwoordelijk voor de bloei van het bedrijf. Meer bussen zorgden voor betere verbindingen en begon met eigen kaartjes. Het succes bleef niet onopgemerkt.

“**Piet Tensen zelf ging standaard naar de verjaardagen van de medewerkers**

– René van Hal

Vanuit het Rijk en de provincie kwam er druk om kleine busondernemingen op te kopen. Ze gaven de vergunningen uit voor lokaal vervoer en kenden deze liever toe aan landelijke vervoerders. In 1980 werd Tensen opgekocht door de NS. De lijnen werden toegewezen aan Centraal Nederland en de VAD.

Familiebedrijf

Volgens Van Hal was Tensen als bedrijf uniek: met name vanwege de centrale positie die het bedrijf innam in de lokale gemeenschap. Tensen verhuurde ook touringbussen. De bussen werden gebruikt voor groepsvervoer naar het buitenland en Amsterdam. De flexibiliteit van het bedrijf was kenmerkend. „Piet Tensen zelf ging standaard naar de verjaardagen van de medewerkers en borrelde regelmatig met de chauffeurs in de garage. Het was een echt familiebedrijf.”

Van Hal kan naast talloze weetjes over de familie ook technische specificaties van de bussen opnoemen. „Ze draaiden op Volvo-motoren, wat voor die tijd echt bijzonder was. En de tweede deur, die zat aan de achterkant. Dit zag je ook niet vaak, die deur zat meestal in het midden van de bus. Net als tegenwoordig.” Zijn eerste herinnering aan de rode vervoerder begon op jonge leeftijd, toen de bus voor zijn huis stopte. „Op de middelbare school schreef ik over de bussen van Tensen en ik ben er altijd mee bezig gebleven.” Of er een tweede lezing over de bussen volgt, is nog niet bekend.

KLEUREN

Bussen kwamen zelfs in Afrika terecht

Na de overname door de NS kwamen de bussen van Tensen op verschillende plekken terecht. Vrijwel alle bussen werden overgenomen door de VAD, die ze voorzag van andere kleuren. De verouderde touringbussen werden verkocht. Enkele bussen vonden hun weg naar Portugal en Marokko. Bus 46 heeft een tijd in het museum van Stichting Veteranen Autobussen in Apeldoorn gestaan.

▲ Bussen van Tensen raakten verspreid over de wereld.